

Verzamelaar van verhalen

Het verzamelen zit Dimitri Van Laere al van jongs af aan in de vingers. Zijn vader was werfleider en bracht regelmatig stenen en fossielen mee. Van daaruit groeide zijn fascinatie voor andere geschiedkundige objecten zoals fotografie, militaria en militaire fotografie. Dimitri Van Laere omschrijft zichzelf als een atypische verzamelaar. Veeleer dan een bepaald niche van objecten, verzamelt hij datgene waar een persoonlijk verhaal aan vasthangt. Brieven, dagboeken en oorkondes, maken dus ook deel uit van Dimitri's rijke collectie.

In plaats van een caféganger beschrijft Dimitri zichzelf als een 'rommelmarktganger'. Met vrienden staat hij vroeg op, drinkt veel koffie en gaat met hen naar rommelmarkten op zoek naar unieke objecten waar een verhaal achter schuilgaat. Het toeval bracht hem ooit tot op een rommelmarkt in Waterloo waar hij prompt op een schilderij stuitte van een

zekere pastoor Verbraken. Dimitri was al geruime tijd bezig om, op basis van een foto genomen tijdens de Eerste Wereldoorlog, het boeiende leven van de man te reconstrueren. De speurtocht leidde naar familieleden van de man die over heel ons land verspreid wonen. Dit schilderij was het sluitstuk van een unieke verzameling objecten en foto's die het leven van pastoor Verbraken vertellen aan het Belgische front. Dimitri leerde naar eigen zeggen de man kennen alsof het een eigen familielid was.

Dimitri's verzameling bestaat eveneens uit een vijfhonderdtal fototoestellen waaronder een Robot-toestel hem het nauwst aan het hart ligt. Het is een fototoestel dat tijdens de Tweede Wereldoorlog door piloten aan hun vliegtuigvleugels werd bevestigd of in de cockpit meegenomen om aanvallen vast te leggen, wat unieke beelden opleverde. Dimitri bezit ongeveer 10.000 geschiedkundig waar-

devolle foto's. Hij stuitte onder meer op twee fotoalbums die unieke beelden toont van inheemse, Oceanische volkeren aan het einde van de negentiende eeuw.

De zoektocht naar een object is Dimitri veel waardevoller dan het voorwerp uiteindelijk in zijn bezit te hebben. Naast het verlangen om bepaalde objecten in zijn collectie op te nemen, kan hij er dan ook gemakkelijk weer afstand van doen. Hij hoopt om na zijn dood de verzameling onder te brengen bij personen die evenveel plezier beleven aan het verzamelen dan hijzelf. Maar voorlopig gaat hij nog even door. Een tijdje geleden kocht hij in Kruibekke een oude schans die hij hoopt terug te restaureren naar zijn oorspronkelijke staat van 1914. Dit project zal hem nog geruime tijd bezighouden.

TEKST EN FOTO: LOUISE D'EER